

R O Z S U D O K

V M E N E S L O V E N S K E J R E P U B L I K Y

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Idy Hanzelovej a členiek senátu JUDr. Júlie Horskej JUDr. Marianny Reiffovej, v právnej veci žalobcu **U.**, zastúpeného advokátkou J. F., M., adresa pre doručovanie M. Č. proti žalovanej **Sociálnej poisťovni, ústredie v Bratislave**, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovanej č. 322-6399-GC-O4/2009/S z 11. mája 2010, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne z 8. septembra 2010, č.k. 11S/63/2010, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Trenčíne z 8. septembra 2010, č.k. 11S/63/2010 **m e n í** tak, že rozhodnutie žalovanej z 11. mája 2010, číslo 322-6399-GC-O4/2009/S **z r u š u j e** a vec **vracia** na ďalšie konanie.

Žalovaná je **povinná** zaplatiť žalobcovi na účet jeho právnej zástupkyne J.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Trenčíne rozsudkom z 8. septembra 2010, č.k. 11S/63/2010, podľa § 250j ods. 1 OSP zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania rozhodnutia žalovanej z 11. mája 2010 číslo 322-6399-GC-O4/2009/S, ktorým potvrdila rozhodnutie Sociálnej poisťovne, pobočka Prievidza z 19. mája 2009, číslo 700-1020001009-GC04/09/S o predpísaní poistného na poistenie zodpovednosti zamestnávateľa za škodu pri pracovnom úraze a pri chorobe z povolania za obdobie od januára 2002 do decembra 2003 v sume

2 781,61 € a zvýšené poistné na predmetné poistenie za rovnaké obdobie v sume 2 102,40 €, spolu 4 884,01 €.

Súd prvého stupňa po preskúmaní postupu a rozhodnutia správneho orgánu zistil, že žalovaná správne určila sadzbu poistného 7 promile z vymeriavacieho základu, pretože žalobca v rozhodnom období okrem ekonomických činností vykonával aj montáž (ústredného kúrenia, plynoinštalácie kotlov, bojlerov a radiátorov, podlahového kúrenia, práce na vode), ktoré patria medzi inštalačné práce zaradené do činností pod OKEČ 45 stavebníctvo so sadzbu 7 promile ako bolo zistené pri kontrole žalobcu v roku 2008. Prvostupňový správny orgán i žalovaná správne postupovala, keď predpísali žalobcovi poistné podľa reálne vykonávanej činnosti.

O náhrade trov konania krajský súd rozhodol podľa § 250k ods. 1 OSP tak, že neúspešnému žalobcovi náhradu trov konania nepriznal.

Proti rozsudku krajského súdu podal žalobca odvolanie. Namietal, že súd prvého stupňa nesprávne právne posúdil vec. Žalovaná vychádzala z nesprávneho výkladu ustanovení zákona č. 274/1994 Z.z. o Sociálnej poisťovni platného v čase predpísaného poistného, stanovila nesprávnu sadzbu poistného na poistenie zodpovednosti za škodu pri pracovnom úraze a chorobe z povolania, na základe čoho predpísala nedôvodne zvýšené poistné. Poistné v sadzbe 3 promile odvádza v súlade s cit. zákonom. S ohľadom na vykonávanú hlavnú činnosť, predaj vykurovacích kotlov a ich inštalácia, sa zaradili medzi ostatné ekonomické činnosti, kde bola sadzba poistného 3 promile z vymeriavacieho základu, pretože hlavná činnosť priamo súvisí s predajom tovaru a nie s výkonom stavebných prác. Podľa obchodných a záručných podmienok obchodného partnera zamestnanci bez odbornej spôsobilosti s výučbou v odbore inštalatér - voda, kúrenie, plyn by nemohli montovať žiadny plynový kotol a potom nemohli by vykonávať ani svoju prácu. Ďalej uviedol, že pod tlakom (aby dostal úver) zaplatil 13. októbra 2006 sporné poistné. Žiadal, aby odvolací súd zmenil rozsudok krajského súdu tak, že rozhodnutie odporkyne aj prvostupňového správneho orgánu zruší. Súčasne žiadal priznať náhradu trov konania za právne zastupovanie, ktoré vyčíslil sumou 395,32 €.

Žalovaná v písomnom vyjadrení k odvolaniu žiadala napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny potvrdiť a stotožnila sa s právnym názorom krajského súdu ohľadne sadzby poistného.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 250s OSP) preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo, bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 250l ods. 2 v spojení s § 250ja ods. 2 OSP a dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu je potrebné vyhovieť.

V prejednávanej veci je spornou sadzba poistného na poistenie zodpovednosti zamestnávateľa za škodu pri pracovnom úraze a pri chorobe z povolania za obdobie od 1. januára 2002 do 31. decembra 2003.

Je nepochybné, že výška sadzby poistného je odvodená od sadzby poistného na poistenie zodpovednosti za škodu podľa hlavného druhu činnosti zamestnávateľa uvedené v prílohe (§ 15a ods. 1 zákona č. 274/1994 Z.z. o Sociálnej poisťovni). Pri vykonávaní rôznych druhov činností použije sa sadzba poistného na poistenie zodpovednosti za škodu vzťahujúca sa na činnosť s najvyššou sadzbou poistného (§ 15a ods. 2 cit. zákona).

Bolo zistené, že predmetom vykonávania hlavnej činnosti žalobcu v rozhodnom období okrem ekonomických činností bola aj dodávka výrobkov (kotlov, ústredného kúrenia ap.) spotrebiteľom vrátane ich umiestnenia a uvedenia do prevádzky, to znamená, že k splneniu záväzku dodať hnutelnú vec došlo až jej uvedením do prevádzky. V prílohe zákona č. 274/1994 Z.z. v znení platnom v rozhodnom období uvedená obchodná činnosť žalobcu spojená s montážou a uvedením do prevádzky sa nenachádza medzi vymenovanými odvetvovými klasifikáciami ekonomickej činnosti. Potom túto činnosť je potrebné zaradiť medzi ostatné ekonomické činnosti, ktorým zodpovedá sadzba poistného 3 promile z vymeriavacieho základu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky preto pokladá za vecne nesprávny rozsudok Krajského súdu v Trenčíne, ktorý pokladal za zákonné preskúmané rozhodnutie žalovanej o zaradení ekonomickej činnosti žalobcu (dodávku hnutelnej veci s jej montážou) pod odvetvovú klasifikáciu stavebníctvo.

Vzhľadom na uvedené odvolací súd dospel k záveru, že rozhodnutie odporkyne bolo vydané na základe nesprávneho právneho posúdenia odvetvovej klasifikácie ekonomickej činnosti žalobcu. Pretože neboli splnené podmienky na zrušenie ani na potvrdenie rozsudku

Krajského súdu v Trenčíne, Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 250 ja ods. 3 OSP rozsudok zmenil a vec vrátil žalovanej na ďalšie konanie.

V ďalšom konaní bude úlohou žalovanej opätovne zistiť hlavný druh činnosti navrhovateľa v rozhodnom období pre posúdenie správnej výšky sadzby poistného na poistenie zodpovednosti zamestnávateľa za škodu pri pracovnom úraze a pri chorobe z povolania, ktoré žalobca za toto obdobie podľa § 15a zákona č. 274/1994 Z.z. vypočítal sám a žalovanej aj zaplatil. Právnym názorom súdu je správny orgán viazaný (§ 250j ods. 6 OSP).

Žalobca bol v odvolacom konaní úspešný, a preto mu patrí náhrada trov celého konania, ktoré účelne v konaní vynaložil (§ 142 , § 246c ods. 1 OSP v spojení s § 224 ods. 1, § 250k ods. 1 OSP). Žalobcovi vznikli trovy za právne zastupovanie advokátkou, ktorej patrí odmena za štyri úkony právnej pomoci a to prevzatie a príprava na zastupovanie (28. júna 2010), podanie žaloby (detto), účasť na pojednávanie na súde prvého stupňa (8. septembra 2010) a podanie odvolania (26. októbra 2010) po 55,49 € za úkon a štyrikrát paušálna náhrada hotových výdavkov po 7,21 €. Spolu náhrada trov činí 250,80 € (§ 11 ods. 4, § 14 ods. 1 písm. a/b/e/, § 16 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný riadny opravný prostriedok.

V Bratislave 28. septembra 2011

JUDr. Ida Hanzelová, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia :
Mária Kráľová